

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Mann

Po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2013r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa małoletniej J. K. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową K. J.

przeciwko G. K.

o alimenty

I. zasądza alimenty od pozwanego G. K. na rzecz małoletniej J. K. w kwocie po 900zł (dziewięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 18 lutego 2013r., płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk K. J.- jako ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 540zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której małoletnia powódka była zwolniona;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 924zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;

V. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18.02.2013 r. małoletnia powódka J. K. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową K. J. domagała się zasądzenia od pozwanego G. K. na swoją rzecz alimentów w kwocie 2.200 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wskazała, iż koszty utrzymania małoletniej wynoszą 3.790 zł miesięcznie i obejmują: opiekunkę 1.600 zł, środki higieny 200 zł, wyżywienie 600 zł, leki, pieluchy, witaminy 390 zł, zabawki 200 zł, odzież i obuwie 350 zł, opiekę medyczną 100 zł, basen 80 zł, koszty mieszkaniowe 270 zł. Powódka twierdziła, że pozwany przekazuje 500 zł miesięcznie tytułem wynagrodzenia opiekunki. Podała, że pracuje i zarabia 2.500 zł netto miesięcznie. Wskazała, że pozwany jest informatykiem i w 2011 r. zarabiał ok. 6.500 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15.04.2013 r. pozwany G. K. uznał powództwo do kwoty 700 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie dalej idącego powództwa.

W uzasadnieniu swego stanowiska podał, że wskazane w pozwie roszczenie jest znacząco wygórowane i nie koresponduje z rzeczywistymi kosztami utrzymania małoletniego dziecka. Twierdził, iż nie jest w stanie przekazywać

żądaną kwotę, gdyż zarabia ok. 2.300 zł netto miesięcznie. Wskazał, że partycypuje w kosztach utrzymania dziecka, kupuje córce ubrania, zabawki, przekazywał pieniądze na opiekunkę, robił zakupy spożywcze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia J. K., urodzona (...), pochodzi ze związku konkubenckiego K. J. i G. K..

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 7)

Małoletnia zamieszkuje wraz z przedstawicielką ustawową we W.. Matka ponosi następujące opłaty: czynsz około 330 zł, energia około 110 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej ponosi także następujące koszty utrzymania małoletniej: wyżywienie 400 zł, odzież i obuwie 150-200 zł, środki higieny 100 zł, zabawki 50 zł, koszty leczenia 100 zł (w tym leki 20 zł miesięcznie, wkładki korygujące 200 zł rocznie, wizyty stomatologiczna 50 zł). Matka powódki uiszczala koszty opieki w wysokości 1.500 zł miesięcznie, od września małoletnia będzie uczęszczać do przedszkola, którego koszt to 600 zł miesięcznie wraz z zajęciami dodatkowymi. Małoletnia od marca 2011 r. do lutego 2012 r. podlegała rehabilitacji metodą (...) w B. Centrum (...). Małoletnia jest leczona ortopedycznie, laryngologicznie, stomatologicznie, okresowo chodzi na basen.

W utrzymaniu pomagają matce powódki rodzice, przekazują jej miesięcznie 1.000 - 2.000 zł.

(dowód: - przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki

- kartoteka księgową właściciela 2012 r. – k. 9-10

- rozliczenie mediów za 2012 r. – k. 11

- zestawienie opłat za media – k. 12-14

- faktury VAT z dnia 19.01.2013 r., 27 i 28.12.2012 r., 12.01.2013 r., 9 i 11.01.2013 r., 29.12.2012 r., 14.01.2013 r., 7.01.2013 r., 23.12.2012 r., 5, 16 i 18.01.2013 r., 12.06.2013 r. – k. 15-32

- rachunek z dnia 8.10.2013 r., 3.01.2013 r. – k. 33, 34

- zaświadczenie o rehabilitacji małoletniej – k. 35

- zeznania świadka T. J.)

K. J. pracuje w (...) Centrum (...) na stanowisku lekarz, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.549,59 zł netto miesięcznie.

(dowód: - przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki

- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 7.02.2013 r. – k. 8)

Pozwany mieszka wraz z rodzicami i siostrą w K.. Na koszty jego utrzymania składają się: opłaty mieszkaniowe 200 zł, wyżywienie, osobiste potrzeby 1.200 zł.

Pozwany pracuje na Politechnice (...) jako starszy asystent informatyczny, gdzie zarabia 2.302,36 zł netto miesięcznie. Pozwany ma zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie produkcji elementów elektronicznych, którą zawiesił. W 2012 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 67.365,86 zł, stratę z działalności gospodarczej 2.713,80 zł.

Pozwany widuje się z dzieckiem cztery razy w miesiącu, wówczas małoletnia pozostaje na utrzymaniu pozwanego, ojciec jeździ z córką na basen, kupuje dziecku zabawki, odzież, leki, chodzi z córką na basen, na festyny dla dzieci, przeznaczając na dziecko nawet 500 zł miesięcznie w czasie kontaktów.

(dowód: - przesłuchanie pozwanego

- zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 18.03.2013 r. – k. 73

- wydruk z (...) k. 71

- deklaracja PIT 36 za 2012 r. – k. 74-84

- zeznania świadka K. K.)

PUP we W. dysponował ofertami pracy dla informatyka oraz osoby bez zawodu za wynagrodzeniem 1.600 – 3.500 zł brutto miesięcznie.

(dowód: - zaświadczenie z PUP z dnia 22.04.2013 r. – k. 68)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o alimenty zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, przesłuchaniu pozwanego, zeznań świadka, a ponadto na podstawie dołączonych przez strony dokumentów i informacji PUP.

Podstawy prawnej swego żądania małoletnia powódka upatrywała w treści art. 133 § 1 k.r.o., który stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przy czym zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W myśl powołanego przepisu zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają dwie przesłanki, mianowicie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność wyrażająca się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się przede wszystkim jego potrzeby bieżące. Przez potrzeby w zakresie utrzymania rozumie się zwłaszcza potrzeby materialne uprawnionego, tj. potrzeby w zakresie wyżywienia, ubrania, mieszkania. Do potrzeb w zakresie utrzymania zalicza się jednak nie tylko potrzeby materialne, ale również potrzeby niematerialne człowieka. Sąd Najwyższy zauważył, iż potrzeby te są zróżnicowane i kształtują się w zależności od indywidualnych cech uprawnionego, tj. od wieku, stanu zdrowia, zawodu, pozycji społecznej itd. (uzasadnienie tezy III uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r.). Przez potrzeby w zakresie wychowania należy natomiast rozumieć te potrzeby uprawnionego, których zaspokojenie zapewni mu prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy (teza IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.).

Najszerzy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Nałożony na rodziców obowiązek alimentacyjny w stosunku do własnego dziecka podlega regulacji uprzywilejowanej. Ta forma uprzywilejowania wyraża się między innymi w tym, że obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych niezależnie od osiągnięcia wieku. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być jednocześnie stymulowany zasadą utrzymania równej stopy życiowej, co oznacza, że powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie zaspokojenia potrzeb stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślić należy, że w ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi bez wszelkich wątpliwości do wniosku, iż po stronie pozwanej istnieje obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej. Nie budzi bowiem wątpliwości, że małoletnia nie posiadając dochodów z majątku wystarczających na pokrycie kosztów jej utrzymania i wychowania, nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Niewątpliwie zatem żądanie małoletniej powódki co do zasady należało uznać za usprawiedliwione.

Odnosząc się zaś do spornej między stronami niniejszego postępowania kwestii zakresu obowiązku alimentacyjnego rozumianego jako wysokość kwoty świadczenia alimentacyjnego, które pozwany ma obowiązek łożyć na rzecz małoletniej powódki, Sąd miał na uwadze, że w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego zasadne jest przyjęcie, że miesięczny koszt utrzymania małoletniej kształtuje się na poziomie ok. 1700 -1800zł.

Ustalając wysokość kosztów utrzymania małoletniej Sąd oparł się przede wszystkim na przesłuchaniu jego przedstawicielki ustawowej, której zeznania w przeważającej części Sąd uznał w świetle zasad doświadczenia życiowego za wiarygodne oraz na dokumentach w postaci faktur VAT, zaświadczeń o wysokości kosztów mieszkaniowych.

W ślad za powyższymi dowodami stwierdzić należy, że na koszty utrzymania małoletniej powódki składają się nie tylko koszty utrzymania mieszkania, w którym zamieszkuje ona wraz z przedstawicielką ustawową, ale też koszty odzieży, wyżywienia, zakupu środków higienicznych oraz przedszkola i zajęć dodatkowych.

W ocenie Sądu dla zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb powódki odpowiednią kwotą jest kwota 1.700-1800 zł miesięcznie. Składają się na nią następujące wydatki: opłaty mieszkaniowe 215 zł, wyżywienie 400 zł, odzież i obuwie 200 zł, środki higieny 100, zabawki 50 zł, koszty leczenia 100 zł, przedszkole 600 zł. Matka powódki dotychczas uiszczała koszty opieki w wysokości 1.500 zł miesięcznie, jednakże, jak wskazała, od września małoletnia będzie uczęszczać do przedszkola, a w okresie wakacji nie będzie w tak szerokim zakresie jak dotychczas korzystać z pomocy opieki, ponieważ jest okres wakacyjny i małoletnia będzie przebywać na wyjazdach wypoczynkowych z każdym z rodziców. Matka dziecka podnosiła, że koszty utrzymania małoletniej kształtują się w granicach 3.500 zł miesięcznie. Jednakże, w ocenie Sądu, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, koszty podawane przez powódkę są zdecydowanie zawyżone. Powódka podała, że na odzież dla dziecka wydaje 500 zł miesięcznie, ponadto na wyżywienie 600 zł miesięcznie, środki higieny 200 zł, podawała wysokie koszty opieki lekarskiej. Sąd uznał te wydatki za wygórowane i nie znajdujące potwierdzenia w dowodach. Ponadto powódka twierdziła, że małoletnia uczęszcza na rehabilitację i basen, czego również nie udowodniła, poza wydatkami z tym związanymi w styczniu 2013 r. Tymczasem zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne, zaś regulacji tej w przepisach proceduralnych odpowiada treść art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są zobowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślić należy, iż treść art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oznacza, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych (tak również SN w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). Wskazać należy, iż w zakresie kosztów zakupu odzieży i kosmetyków przedstawicielka ustawowa powódki przedstawiła faktury VAT za miesiąc styczeń 2013 r. opiewające na kwoty znacznie przewyższające podany przez powódkę średni koszt utrzymania małoletniej w tym zakresie, z tego względu Sąd uznał, iż na tej podstawie nie sposób przyjąć, iż przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki ponosi średnio w tej wysokości koszty utrzymania córki w tym zakresie. Odnosząc się do kwestii wysokości kosztów leczenia małoletniej Sąd podzielił argumentację pozwanej, który podnosił, iż sytuacja ekonomiczna stron nie pozwala na pokrywanie kosztów prywatnej opieki lekarskiej w sytuacji gdy małoletnia objęta jest ubezpieczeniem zdrowotnym. W tym zakresie przedstawicielka ustawowa małoletniej nie wykazała, aby małoletnia nie mogła korzystać z pomocy specjalistów, poza stomatologiem, w ramach ubezpieczenia NFZ. Ponadto poza jedną fakturą VAT na kwotę około 60 zł nie wykazała, iż ponosi wydatki związane z zakupem leków dla córki, a tym bardziej w kwocie 100-200 zł miesięcznie. Mając powyższe na uwadze Sąd oszacował koszt leczenia małoletniej na

łącznie kwotę 100 zł, w tym koszt zakupu wkładek ortopedycznych, koszt zakupu leków oraz wizyty stomatologiczne, które, jak wskazują zasady doświadczenia życiowego, w większości nie są refundowane przez NFZ.

Tak ustalona kwota 1700-1800 zł niezbędna do pokrycia potrzeb małoletniej została podzielona między rodziców małoletniego, na których wspólnie ciąży obowiązek alimentacyjny. Zasądzona od pozwanego na rzecz małoletniej kwota alimentów 900 zł miesięcznie stanowi zatem mniej więcej połowę przedmiotowych kosztów i nie sposób jej uznać za kwotę wygórowaną. Sąd miał tu na względzie, iż obowiązek łożenia na utrzymanie małoletniej ciąży na obojgu rodzicach, jednakże przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wykonuje swój obowiązek alimentacyjny również poprzez codzienne osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki (art. 135 § 2 k.r.o.).

Z punktu widzenia art. 135 § 1 k.r.o. o zakresie świadczeń alimentacyjnych decydują nie rzeczywiste i faktycznie osiągnięte dochody zobowiązanego, ale zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, czyli te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do sił umysłowych i fizycznych. Pozwany pracuje na Politechnice (...) jako starszy asystent informatyczny, gdzie zarabia 2.302,36 zł netto miesięcznie. Pozwany ma zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie produkcji elementów elektronicznych, którą zawiesił. W 2012 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 67.365,86 zł, stratę z działalności gospodarczej 2.713,80 zł. Pozwany ma wyższe wykształcenie, jest z zawodu informatykiem, a zatem Sąd w niniejszej sprawie badał również, czy pozwany w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe. Jak wynika z informacji PUP rynek pracy dysponował ofertami pracy dla informatyka oraz osoby bez zawodu za wynagrodzeniem 1.600 – 3.500 zł brutto miesięcznie. Sąd przyjął, że tyle wynoszą zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Sądu, pozwany, uzyskując wynagrodzenie na poziomie 2.302,36 zł netto miesięcznie wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe. A zatem biorąc pod uwagę, że wydatki, które ponosi pozwany wynoszą ok. 1.400 zł miesięcznie, kwota, która pozostaje pozwanemu do dyspozycji to ok. 900 zł. W ocenie Sądu dochody uzyskiwane przez pozwanego umożliwiają pozwanemu płacenie alimentów na małoletnią powódkę w kwocie 900 zł miesięcznie, a jeżeli w ramach tych alimentów nie znajdują pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionej do alimentacji małoletniej powódki, to utrzymanie w pozostałym zakresie małoletniej powódce jest zobowiązana zapewnić matka, która, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, pracuje w (...) Centrum (...) na stanowisku lekarz, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.549,59 zł netto miesięcznie, a zatem jej zarobki są nieco wyższe od zarobków pozwanego. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że pozwany widuje się z dzieckiem cztery razy w miesiącu, wówczas małoletnia pozostaje na utrzymaniu pozwanego, ojciec jeździ z córką na basen, kupuje dziecku zabawki, odzież, leki, chodzi z córką na basen, na festyny dla dzieci i przeznaczają na dziecko do 500 zł miesięcznie w czasie kontaktów. Na marginesie należy wskazać, iż ta okoliczność nie może prowadzić do zmniejszenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego, albowiem deklarowaną kwotę pozwany łoży dobrowolnie na utrzymanie córki i nie zawsze powyższe wydatki są czynione na pokrycie pierwszoplanowych potrzeb małoletniej powódki.

Wobec powyższego orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Dalej idące żądanie pozwu Sąd oddalił jako nadmiernie wygórowane, o czym orzeczono jak w punkcie II sentencji wyroku.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 540 zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której małoletnia powódka była zwolniona.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 924 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie V sentencji wyroku oparto na treści art. 333 § 1 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.